

**ODGOVORNOST POSLODAVCA ZA ŠTETU NASTALU NEBLAGOVREMENIM
RASPOREĐIVANJEM ZAPOSLENOG**

Zakon o radu

član 78 stav 1

Upućivanje na rad kod drugog poslodavca

Sentenca:

Pasivno držanje poslodavca i neblagovremeno raspoređivanje zaposlenog, usled kojeg zaposleni sa preostalom radnom sposobnošću nije ostvario pravo na novčanu naknadu u upravnom postupku kod Fonda PIO, jeste osnov za naknadu materijalne štete koju zaposleni trpi.

Iz obrazloženja:

"U prvostepenom postupku je utvrđeno da je rešenjem Fonda PIO od 27.5.2002. godine utvrđeno da kod tužilje postoji prestala radna sposobnost zbog bolesti i utvrđeno joj pravo na raspoređivanje na druge poslove sa punim radnim vremenom i pravo na novčanu naknadu. Rešenjem Fonda PIO od 2.10.2002. godine tužilji je priznato pravo na drugo odgovarajuće radno mesto. Tuženi je tužilju, rasporedio na odgovarajuće poslove rešenjem od 29.4.2004. godine. Zahtev tužilje za priznavanje novčane naknade zbog manje zarade na drugom odgovarajućem poslu, odbijen je rešenjem Fonda PIO D- ... od 28.3.2005. godine, shodno članu 218. stav 2. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, kojim je propisano da korisnici prava iz penzijskog i invalidskog osiguranja koji su ta prava ostvarili po propisima o penzijskom i invalidskom osiguranju do dana stupanja na snagu ovog Zakona, a koja nisu utvrđena ovim Zakonom, koriste ih pod uslovima, u obimu i na način utvrđen ovim Zakonom. Tužilja je tužbom tražila da sud obaveže tuženog na isplatu razlike zarade koju bi ostvarivala na poslovima na kojima je bila raspoređena pre nastanka invalidnosti i zarade koju ostvaruje na poslovima na koje je naknadno raspoređena prema preostaloj radnoj sposobnosti, čija visina je utvrđena veštačenjem.

Prvostepeni sud je odbio tužbeni zahtev kao neosnovan, smatrajući da tuženi kao poslodavac nije bio u obavezi, niti je mogao da vrši isplatu, s obzirom da istu ne utvrđuje već samo isplaćuje, po prethodno donetom rešenju Fonda PIO.

Apelacioni sud nalazi da je prvostepeni sud pogrešno primenio materijalno pravo. Poslodavac je dužan da zaposlenom invalidu rada, u skladu sa propisima o penzijskom i invalidskom osiguranju, obezbedi obavljanje poslova prema preostaloj radnoj sposobnosti, shodno članu 78. stav 1. Zakona o radu. Tuženi je tužilji obezbedio obavljanje poslova prema preostaloj radnoj sposobnosti tek od 29.4.2004. godine.

Prema stanovištu Apelacionog suda, obaveza tuženog da tužilji nadoknadi štetu proizilazi iz činjenice da isti nije blagovremeno rasporedio tužilju na drugo odgovarajuće radnog mesto prema preostaloj radnoj sposobnosti. Tužilja ne može snositi negativne posledice pasivnog držanja poslodavca, jer usled toga nije mogla da realizuje prava koja je ranije stekla u zakonom predviđenom postupku. Apelacioni sud je preinačio prvostepenu odluku i shodno članu 154. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima (dalje: ZOO) i članu 164. Zakona o radu obvezao tuženog da tužilji nadoknadi štetu, sa zakonskom zateznom kamatom od dospeća svakog pojedinačnog iznosa, shodno članu 277. stav 1. ZOO."

(Presuda Apelacionog suda u Kragujevcu, Gž1. 526/2013 od 11.4.2013. godine)

